

Dosarul nr. 2ra-428/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Elena Grinco, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Grinco împotriva Nataliei Dovganiuc cu privire la constatarea nulității testamentului și a certificatului de moștenitor testamentar și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Grinco, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu și menținută hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 decembrie 2016, Elena Grinco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Dovganiuc, intervenient accesoriu notarul public Constanța Obadă cu privire la constatarea nulității certificatului de moștenitor testamentar, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin contractul de donație din 18 aprilie 2000 a primit în proprietate de la mama sa, Valentina Bortnic 3/10 cota-parte a casei de locuit din str. XXXXX mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, suprafața de 77,1 m², în consecință, ei i-au revenit 23,13 m², iar Valentinei Bortnic - 53,97 m².

A menționat reclamanta că, în partea sa din casa de locuit (23,13 m²), a efectuat lucrări de construcție prin ce a majorat suprafața casei cu 89,2 m², astfel suprafața totală a bunului imobil devenind 166,3 m².

Așadar, construcțiile efectuate din contul său au fost date în exploatare prin decizia Primăriei/Consiliului mun. Chișinău nr. 17/8-1 din 25 iulie 2002, devenind proprietatea ei.

Ca urmare, a precizat că din bunul imobil îi revin $23,13 + 89,2 = 112,33 \text{ m}^2$, ceea ce reprezintă 68 % din casa de locuit (față de 3/10 din suprafața inițială a casei).

Din acel moment și până în prezent (în jur de 15 ani), dânsa posedă cu bună-credință partea donată din casă suplimentată prin construcțiile efectuate din cont propriu.

A comunicat că Valentina Bortnic a decedat, iar ulterior, a aflat că aceasta a testat pârâtei partea ce i-a rămas după donația din anul 2000.

A evidențiat că în anul 2016, dânsa a aflat că Nataliei Dovganiuc i-a fost eliberat de către notarul Alexandra Piatac certificatul de moștenitor testamentar, din care rezultă că i-a fost transmisă cota parte de 7/10 din casa de locuit, fiind indicată suprafața bunului imobil de $166,3 \text{ m}^2$ și nu $77,1 \text{ m}^2$ din care 7/10 o deținea defuncta Valentina Bortnic.

A reiterat că Valentina Bortnic deținea în proprietate 7/10 din bunul imobil menționat la momentul când acesta avea o suprafață de $77,1 \text{ m}^2$, ceea ce constituie $53,97 \text{ m}^2$, suprafață pe care putea să o testeze și nicidecum 7/10 din $166,3 \text{ m}^2$, după cum a fost indicat de notarul în certificatul de moștenitor.

Drept urmare, prin indicarea în certificatul de moștenitor a trecerii către pârâtă a $116,41 \text{ m}^2$ din bunul imobil, notarul ilegal a trecut în proprietatea Nataliei Dovganiuc suprafața de $62,44 \text{ m}^2$ din imobil.

A accentuat că în certificatul de moștenitor se indică că testamentul în baza căruia a fost întocmit datează cu luna octombrie 2004, perioadă în care, pe de o parte, construcțiile suplimentare efectuate la casa de locuit erau date în exploatare în numele ei, iar pe de altă parte, încă nu erau înregistrate drepturile asupra terenului, respectiv, notarul urma să verifice limitele testării în ceea ce ține de moștenirea terenului și posibilitatea aplicării normelor ce țin de moștenire legală în ceea ce ține de acesta, la caz existând și ea ca moștenitor legal de gradul I, ceea ce notarul nu a făcut.

Prin aceste acțiuni notarul nu numai că a încălcat limitele testării defunctei Valentina Bortnic, dar și a încălcat dreptul ei la proprietate, ceea ce este inadmisibil și urmează să fie corectat cu restabilirea drepturilor ei.

A considerat că certificatul de moștenitor testamentar contravine normelor legale, motiv din pentru care urmează să fie constatată nulitatea absolută a acestuia.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 207, 217, 220, 1432, 1449, 1560, 1561 Cod civil, art. 5, 8, 40, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea nulității certificatului de moștenitor testamentar din 25 iulie 2007 înregistrat sub nr. 2099 de către notarul privat Alexandra Piatac, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 15 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 100 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pe parcursul examinării cauzei, Elena Grinco a depus cerere de chemare în judecată suplimentară împotriva Nataliei Dovganiuc, intervenienți accesorii notarul public Constanța Obadă și notarul public Anton Tereza, prin care a solicitat constatarea nulității testamentului din 12 octombrie 2004 înregistrat sub nr. 5166 de către notarul Anton Tereza și a certificatului de moștenitor testamentar din 25 iulie 2007 înregistrat sub nr. 2099 de către notarul privat Alexandra Piatac, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 15 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 200 de lei cu titlu de taxă de stat.

Suplimentar, a invocat că prin nedeplinirea declarației de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege, cât și prin neposedarea patrimoniului succesoral, pârâta a decăzut din dreptul la obținerea succesiunii testamentare, iar notarul urma să refuze primirea declarației de acceptare, ceea ce nu a făcut, fapt ce reprezintă o încălcare de drept material și temei de constatare a nulității tuturor actelor emise de notar în cadrul procedurii respective, inclusiv a certificatelor de moștenitor emise pe numele Nataliei Dovganiuc.

Totodată, a remarcat că verificarea capacității de exercițiu a testatorului se confirmă de notar prin aplicarea girului, inclusiv cu inscripția „capacitatea de exercițiu a fost verificată”.

Prin urmare, neinclusiunea sintagmei menționate denotă că notarul nu a verificat capacitatea de exercițiu a testatorului Valentina Bortnic, mama lor, respectiv, nu au fost întrunite condițiile de valabilitate a testamentului ca act juridic, testamentul fiind întocmit contrar prevederilor legale imperative.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elena Grinco, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 ianuarie 2020, Elena Grinco, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și încasarea din contul intimatei a cheltuielilor de judecată în mărime de 200 de lei cu titlu de taxă de stat achitată în prima instanță, 150 de lei cu titlu de taxă de stat achitată în instanța de apel și 100 de lei cu titlu de taxă de stat achitată în instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat declarativ argumentele ei precum că omisiunea notarului de a verifica capacitatea de exercițiu a testatorului ar putea afecta condițiile de valabilitate ale testamentului, indicând că ea urma să probeze lipsa capacității de exercițiu, dar nu pur și simplu să indice că neverificarea capacității de către notar este temei de nulitate a testamentului.

În ceea ce ține de certificatul de moștenitor contestat, a obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au expus opinia precum că odată ce la data eliberării certificatului de moștenitor conform extrasului din Registrul bunurilor imobile casa de locuit din str. XXXXX avea suprafața de 166,3 m², deci notarul corect a transmis în proprietatea intimatei 7/10 din bunul imobil respectiv, necătând la faptul că drept temei de proprietate al testatorului în același extras este indicat contractul de donație din anul 2000, care la fel a fost prezentat notarului și în care era indicată suprafața casei de 77,1 m².

Având în vedere prevederile art. 43, 46 și 52 din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 8 noiembrie 2002, a menționat că neconsemnarea de către notar a verificării capacității de exercițiu a testatorului echivalează cu lipsa acesteia fără a fi nevoie de probe suplimentare în acest sens, cât și înseamnă întocmirea testamentului contrar prevederilor legale imperative.

Aprobarea modelului nou al girului de către Ministerul Justiției al RM ulterior datei emiterii testamentului nu are nicio relevanță pentru aprecierea acestui obiect de litigiu, or notarul nu a consemnat în niciun fel în conținutul testamentului că a verificat capacitatea testatorului prin ce a încălcat normele legale imperative, ceea ce este motiv suficient pentru constatarea nulității testamentului contestat.

Prima instanță și instanța de apel nu au aplicat art. 220 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), art. 43, 46 și 52 din Legea cu privire la notariat, deși trebuia să le aplice.

A remarcat că în ședința de judecată s-a stabilit că conținutul girurilor notariale a fost aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 327 din 9 iulie 2004, iar prin ordinul nr. 394 din 29 septembrie 2005 modelele girurilor au fost modificate. Deci, la data întocmirii testamentului aplicarea de către notar a girului vizat constituia o cerință de formă a testamentului, cât și o condiție de confirmare a capacității de exercițiu a testatorului.

Astfel, nefiind aplicat girul respectiv, rezultă că notarul nu a respectat cerința de formă a testamentului contestat, în rezultat instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să aplice art. 220 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019) și să constate nulitatea testamentului.

În hotărâre, cât și în decizie referitor la certificatul de moștenitor contestat instanțele s-au rezumat la afirmația că la data emiterii certificatului suprafața bunului comun al părților conform unui extras constituia 166,3 m².

A subliniat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au ignorat faptul că notarul a stabilit incorect masa succesorală, că prin certificatul contestat în proprietatea intimatei au fost înregistrate părți din bunuri care nu îi aparțineau testatorului, ci dânzei, cât și faptul că notarul a pornit și a desfășurat procedura succesorală cu încălcarea normelor legale imperative, inclusiv a primit declarația de acceptare în afara termenului legal.

Așadar, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat art. 1449, 1517, 1560, 1561 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), art. 58 din Legea cu privire la notariat, cu toate că trebuiau să le aplice.

A atenționat că instanța de apel în decizie a indicat că respinge argumentul ei privind ilegalitatea primirii declarației de acceptare peste termenul legal, invocând că chipurile intimata a intrat în posesia patrimoniului succesoral, pe când din materialele dosarului (inclusiv din hotărârea irevocabilă din 27 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău pe o altă cauză dintre părți) se denotă clar că atât ea, cât și intimata posedă în aceleași suprafețe cotele-părți ale lor din imobilul în litigiu.

Respectiv, atât în anul 2007, cât și la data examinării în instanța de apel, intimata nu a intrat și nu putea să intre în posesia patrimoniului defunctei Valentina Bortnic în cotele indicate în certificatul de moștenitor, or fiecare parte posedă atunci și posedă în continuare în aceleași cote - 68 % ea și 32 % intimata, din ce rezultă incorectitudinea concluziilor instanțelor de judecată bazate pe neaplicarea incorectă a normelor de drept material.

La 6 februarie 2020, în adresa intimatei Natalia Dovganiuc, avocatului Serghei Cebotari, notarului public Constanța Obadă și notarului public Anton Tereza a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Elena Grinco, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 51 vol. II), fiind recepționată de Natalia

Dovganiuc, notarului public Constanța Obadă și notarului public Anton Tereza la 11 februarie 2020 și de avocatului Serghei Cebotari la 17 februarie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 59-62 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 ianuarie 2020 împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din actele cauzei, Elena Grinco înaintând acțiunea în judecată împotriva Nataliei Dovganiuc, intervenienți accesorii notarul public Constanța Obadă și notarul public Anton Tereza, cu ulterioarele concretizări, a solicitat constatarea nulității testamentului din 12 octombrie 2004 înregistrat cu nr. 5166 de către notarul Anton Tereza și a certificatului de moștenitor testamentar din 25 iulie 2007 înregistrat cu nr. 2099 de către notarul privat Alexandra Piatac, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 15 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 200 de lei cu titlu de taxă de stat.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, corect a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o, soluție menținută și de către instanța de apel.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține prevederile 1449 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora testamentul este un act juridic solemn, unilateral, revocabil și personal prin care testatorul dispune cu titlu gratuit, pentru momentul încetării sale din viață, de toate bunurile sale sau de o parte din ele.

Raportând la caz aceste prevederi legale, instanța de recurs constată că la 12 octombrie 2004, Valentina Bortnic a întocmit testamentul nr. 5166, autentificat de notarul Anton Tereza, prin care a testat Nataliei Dovganiuc averea sa la momentul decesului, inclusiv 7/10 cotă-parte deținută din casa de locuit situată în mun. XXXXX str. XXXXX (f. d. 53 vol. I).

Este cert și faptul că Valentina Bortnic a decedat la data de XXXXX, ceea ce se atestă prin certificatul de deces seria DC-IV nr. 0494022 (f. d. 49 vol. I).

La 10 iulie 2007, Natalia Dovganiuc a depus la notarul Alexandra Piatac declarație de acceptare a succesiunii prin intrare în posesie, cu solicitarea de a-i fi

eliberat certificatul cu privire la dreptul de moștenire testamentară în baza testamentului nr. 5166 din 12 octombrie 2004 (f. d. 50 vol. I).

Iar la 25 iulie 2007, notarul Alexandra Piatac a eliberat Nataliei Dovganiuc certificatul de moștenitor testamentar nr. 2099, potrivit căruia moștenitor al averii indicate în testamentul Valentinei Bortnic este Natalia Dovganiuc, iar averea succesorală este constituită din: 7/10 cotă-parte din imobilul casa de locuit lit. 01, cu suprafața de 166,30 m² și 7/10 cotă-parte din terenul cu destinație construcție locativă cu suprafața de 0,06 ha, cu fertilitate medie a solului – fără apreciere, pe același teren fiind amplasate: șura – lit. 02, garaj – lit. 03, situate în mun. XXXXX str. XXXXX (f. d. 46 vol. I).

Potrivit prevederilor art. 1516 alin. (3) Cod civil, în vigoare la acel moment, succesiunea se consideră acceptată când moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că acceptarea succesiunii poate fi efectuată prin una din cele două modalități:

- formal, adică depunerea declarației de acceptare a succesiunii la notarul;
- de fapt, adică prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral, care este însoțită de acțiunile legate de administrarea și utilizarea acesteia.

Prin intrarea în posesiune de fapt se înțelege: administrarea, asigurarea, exercitarea folosinței asupra bunurilor succesoriale, perceperea chiriei de la locatarii care locuiesc în casa defunctului, achitarea cheltuielilor comunale aferente imobilului din masa succesorală, plata impozitelor și alte acte ce demonstrează intenția moștenitorului de a accepta moștenirea.

Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de recurs conchide că, după cum corect au reținut și instanțele de judecată ierarhic inferioare, Natalia Dovganiuc a intrat de fapt în posesia patrimoniului succesoral testat de către Valentina Bortnic prin testamentul nr. 5166 din 12 octombrie 2004, aceasta locuind încă din anul 1985 în imobilele testate împreună cu defuncta Valentina Bortnic, cât și după decesul ultimei, administrând aceste imobile.

La acest segment, important este de relevat și faptul că la data de 10 iulie 2007, odată cu depunerea la notarul Alexandra Piatac a declarației de acceptare a succesiunii, Natalia Dovganiuc a acceptat moștenirea anume prin intrarea în posesie de fapt a bunurilor testate, fapt menționat expres de către Natalia Dovganiuc în declarația de acceptare a succesiunii și acceptat de către notarul Alexandra Piatac (f. d. 50 vol. I).

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind lipsite de suport argumentele recurentei Elena Grinco din recurs precum că Natalia Dovganiuc nu a intrat și nu putea să intre în posesia patrimoniului defunctei Valentina Bortnic, aceste având un caracter pur declarativ.

La acest segment, de principiu este de menționat și faptul că, deși Elena Grinco susține în acțiune că la momentul decesului mamei sale Valentinei Bortnic, dânsa nu a cunoscut despre testamentul nr. 5166 din 12 octombrie 2004 eliberat de către defunctă pe numele Nataliei Dovganiuc, dânsa nu a pretins și nu a depus la notarul o declarație de acceptare a succesiunii a 7/10 cotă-parte din bunurile imobile situate în mun. XXXXX str. XXXXX, care aparțineau Valentinei Bortnic, în conformitate cu prevederile legale, prin urmare, a acceptat tacit intrarea de către

Natalia Dovganiuc în posesia bunurilor succesoriale după decesul mamei sale Valentina Bortnic.

Ca consecință, constatările respective resping și criticile Elenei Grinco precum că Valentina Bortnic a decedat la XXXXX, iar Natalia Dovganiuc a depus declarația de acceptare a succesiunii numai la 10 iulie 2007, deci cu omiterea termenului de 6 luni de acceptare a succesiunii prevăzut de art. 1517 Cod civil, în vigoare la acel moment, astfel că notarul Alexandra Piatac urma să refuze declarația de acceptare a succesiunii

Și asta deoarece, notarul poate primi declarația de acceptare a succesiunii și peste termenul de 6 luni de la data deschiderii succesiunii, dacă a constatat că moștenitorul a acceptat moștenirea prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral, iar alți moștenitori nu au depus în termen cereri de acceptare a moștenirii, ceea ce la caz cu certitudine a fost demonstrat.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs consideră ca irelevante și criticile Elenei Grinco cu privire la faptul că testamentul nr. 5166 din 12 octombrie 2004, eliberat de către Valentina Bortnic pe numele Nataliei Dovganiuc, ar fi fost întocmit contrar normelor imperative și ar fi lovit de nulitate absolută în temeiul art. 200 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, pe motiv că notarul nu a aplicat pe testament girul „capacitatea de exercițiu a fost verificată”.

Mai mult decât atât, reieșind din obligația probațiunii în judecată reglementată de art. 118 alin. (1) CPC, Elena Grinco nu a prezentat probe justificative precum că notarul nu ar fi verificat capacitatea de exercițiu și consimțământul testatorului la momentul eliberării testamentului, precum și nici probe care ar pune la îndoială discernământul Valentinei Bortnic la momentul eliberării testamentului.

Sub un alt aspect, instanța de recurs remarcă și prevederile art. 65 alin. (1) din Legea nr. 1453 din 8 noiembrie 2020 cu privire la notariat, în vigoare la momentul eliberării certificatului de moștenitor, potrivit cărora la eliberarea certificatului de moștenitor legal sau testamentar, notarul verifică faptul decesului celui care a lăsat moștenirea, timpul și locul deschiderii succesiunii, raporturile de rudenie, existența testamentului, compunerea masei succesoriale și costul ei. Documentele justificative vor fi prezentate de moștenitori.

Coroborând dispozițiile normei enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs conchide că, la eliberarea certificatului de moștenitor testamentar nr. 2099 din 25 iulie 2007 pe numele Nataliei Dovganiuc, notarul Alexandra Piatac a verificat compunerea masei succesoriale și costul ei, în temeiul actelor actuale la acel moment, care sunt anexate la dosarul succesoral nr. 168629/30 (f. d. 44-67 vol. I).

Ca urmare, sunt lipsite de suport alegațiile recurentei Elena Grinco precum că notarul a stabilit incorect masa succesorală, eliberând Nataliei Dovganiuc certificatului de moștenitor testamentar pe 7/10 cotă-parte din 166,3 m² din casa de locuit din str. XXXXX mun. XXXXX, necătând la faptul că testatorului Valentina Bortnic îi aparțineau 7/10 cotă-parte din 77,1 m² din casa de locuit din str. XXXXX mun. XXXXX și nicidecum 7/10 cotă-parte din 166,3 m².

Or, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile eliberat la 18 iulie 2007 și anexat la dosarul succesoral, se evidențiază cu certitudine că bunul imobil și anume casa de locuit din str. XXXXX mun. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX avea suprafața de 166,3 m² (f. d. 59-60 vol. I).

Și tot din acelaș extras din Registrul bunurilor imobile eliberat la 18 iulie 2007, rezultă că Valentina Bortnic a înregistrat dreptul de proprietate a 7/10 cotă-parte din casa de locuit individuală din str. XXXXX mun. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, iar Elena Grinco la data de 18 aprilie 2000 a înregistrat dreptul de proprietate a 3/10 cotă-parte din casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX.

Astfel, este cert că cotele-părți deținute de coproprietarii imobilului din str. XXXXX mun. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, ca urmare a dării în exploatare a anexelor în baza decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 17/8-1 din 25 iulie 2002 pe numele Elenei Grinco, nu au fost modificate în Registrul bunurilor imobile.

Drept consecință, este incontestabil că nu poate fi imputat notarului Alexandra Piatac stabilirea incorectă a masei succesorală prin eliberarea certificatului de moștenitor pe numele Nataliei Dovganiuc, or notarul a eliberat actul în baza datelor din Registrul bunurilor imobile.

Astfel fiind, se vor respinge și argumentele recurentei Elenei Grinco precum că în masa succesorală rămasă după decesul Valentinei Bortnic a fost inclusă și o parte din suprafața din casa de locuit individuală situată în mun. XXXXX str. XXXXX, majorată de ea ca urmare a efectuării lucrărilor de construcție și dată în exploatare prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 17/8-1 din 25 iulie 2002, după care a devenit proprietara a 112,3 m² din casa de locuit individuală, ceea ce reprezintă 68%.

Or, după cum corect a menționat și instanța de apel, situația care a generat acest litigiu și anume includerea în actele notariale a unei suprafețe mai mari din masa succesorală rămasă după decesul Valentinei Bortnic, nu constituie teme de nulitate, dar teme pentru efectuarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, în baza actelor justificative.

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Sub aspectul celor relatate se atestă corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea acțiunii Elenei Grinco împotriva Nataliei Dovganiuc, intervenienți accesorii notarul public Constanța Obadă și notarul public Anton Tereza, cu privire la constatarea nulității testamentului din 12 octombrie 2004 înregistrat sub nr. 5166 de către notarul Anton Tereza și a certificatului de moștenitor testamentar din 25 iulie 2007 înregistrat sub nr. 2099 de către notarul privat Alexandra Piatac, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 15 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 200 de lei cu titlu de taxă de stat.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sânt întemeiate, iar temeiurile invocate de către recurentă sunt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Elena Grinco, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu.

Se menține decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Grinco împotriva Nataliei Dovganiuc cu privire la constatarea nulității testamentului și a certificatului de moștenitor testamentar și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorei

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu